

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری اجتماعی نواحی شهری خرمده در برابر زلزله با استفاده از مدل VIKOR

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

علی زلفی - فوق لیسانس جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

محمدجواد نوروزی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

با توجه به این که ایران از نظر وقوع بلایایی طبیعی در بین ده کشور اول جهان قرار دارد، مدیریت بحرانهای طبیعی به وجود آمده در مناطق شهری، قبل از وقوع بلایایی طبیعی، یکی از ضرورت های نظام برنامه ریزی شهری ایران می باشد. زلزله یکی از بلایای طبیعی خطرناک و مخرب که وقوع آن در محیط های شهری تعداد زیادی از مردم ساکن در شهرها را با آسیب های جدی مواجه می سازد زلزله می باشد. اثرات زلزله در تخریب بناها و ساختمان ها خلاصه نمی شود بلکه از نظر اقتصادی - اجتماعی محیط های شهری را به مشکلات فراوانی روبرو میسازد. وقوع زلزله و اثرات ناشی از آن تا مدت ها بر زندگی و روح و روان مردم آسیب دیده تأثیر می گذارد، و برگشت به زندگی عادی و طبیعی را برای مردم آسیب دیده با مشکل مواجه می سازد. هدف از پژوهش حاضر اولویت بندی نواحی شهری خرمدره از نظر آسیب پذیری اجتماعی و ارائه راهکارهای مناسب در جهت بهبود وضعیت اجتماعی شهر خرمدره در صورت وقوع زلزله می باشد. در این پژوهش با استفاده از مدل VIKOR ۱۴ و استفاده از معیار، که می تواند به کاهش و افزایش آسیب های اجتماعی پس از زلزله منجر شود به ارزیابی آسیب پذیری اجتماعی نواحی ۶ گانه شهری خرمدره پرداخته شده است. قابل ذکر است که یکی از مراحل مدل VIKOR وزندهی به معیارهای دخیل در امر ارزیابی می باشد که در این پژوهش با استفاده از مدل AHP اقدام به وزندهی شده است نتایج پژوهش نشان می دهد ناحیه ۳ خرمدره بیشترین و ناحیه ۶ کم ترین آسیب پذیری اجتماعی را در برابر زلزله دارا می باشد

کلمات کلیدی:

آسیب پذیری اجتماعی، نواحی شهری خرمدره، مدل VIKOR، مدل AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/273878>

